

Arrest

nr. 347 970 van 4 juni 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. RAJA
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE WILDE.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij, die verschijnt in eigen naam.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van origine Pashtoun te zijn. U bent soennitisch moslim. U bent afkomstig uit het dorp Bolan Wayla, gelegen in district Qarghayi, provincie Laghman. U woonde daar samen met uw ouders, grootvader, twee broers en één zus. U bent ongehuwd, maar verloofd sinds uw kindertijd. U ging niet naar school. U werkte vanaf uw kindertijd in de slagerij van uw vader en grootvader.

Sinds u klein was, verkochten uw vader en grootvader dagelijks vlees aan de overheid. Jullie hadden een jaarlijks hernieuwbaar contract met hen. Vanaf u het zich kan herinneren, werd uw vader, als gevolg van het contract met de overheid, wekelijks telefonisch bedreigd door de taliban. Tijdens deze telefoontjes vroeg de

taliban uw vader om jullie samenwerking met de overheid te stoppen en in de plaats daarvan met hen samen te werken. Ze vroegen uw vader telkens om gif in het vlees van de overheid te mengen. Uw vader weigerde dit elke keer en veranderde een aantal keer van simkaart, maar bleef gebeld worden. Uw vader sprak hier een aantal keer met de overheid over en besliste om het contract verder te zetten. Op een bepaald moment ontvingen jullie, een jaar voor de machtsovername, binnen één maand drie dreigbrieven van de taliban. In de dreigbrieven werd uw vader opnieuw gevraagd om het vlees van de overheid te vergiften. Uw vader nam de dreigbrieven mee naar de overheid en kreeg de toestemming om een wapen te dragen. Ook na de dreigbrieven bleef de taliban telefonisch contact opnemen met uw vader. Na het ontvangen van de laatste dreigbrief werd uw grootvader ontvoerd door de taliban. De taliban belde uw vader en zei hem dat ze uw grootvader zouden vrijlaten als hij zou doen wat ze van hem vroegen. Uw vader weigerde dit en uw grootvader zat vijf maanden gevangen bij de taliban. Uw vader sprak hierover met de overheid, maar kreeg geen hulp. Daarna sprak hij met de dorpsouderen die ervoor zorgden dat uw grootvader werd vrijgelaten. Uw vader betaalde iedereen die geholpen had bij zijn vrijlating. Tijdens zijn gevangenschap bij de taliban was uw grootvader geblinddoekt en werd hij geslagen. Een aantal dagen na zijn vrijlating overleed hij. Na het overlijden van uw grootvader contacteerde de taliban uw vader opnieuw. Ze bedreigden uw vader en zeiden hem dat ze al één iemand van zijn familie gedood hadden en dat ze nog andere dingen zouden doen als hij de samenwerking met de overheid niet zou stopzetten. Ze vroegen hem ook opnieuw het vlees van de overheid te vergiften. Uw vader weigerde dit opnieuw. Een half jaar na het overlijden van uw grootvader, op het moment van de machtsovername in augustus 2021, werd er beslist dat u en uw vader het land zouden verlaten. Jullie bleven twee nachten in Kabul. Met behulp van een smokkelaar konden jullie, twee dagen na de machtsovername, het land verlaten.

Tijdens uw doorreis naar België verloor u, ongeveer vijftien dagen na uw vertrek, uw vader op de grens tussen Iran en Turkije. U wachtte twee maanden op hem in Turkije voor u uw reis verder zette. U hebt ondertussen niets meer van hem gehoord.

Na een reis van ongeveer vijf maanden, via onder andere Iran, Turkije, Bulgarije en Oostenrijk, kwam u omstreeks 12 januari 2022 aan in België. U diende uw verzoek om internationale bescherming in op 13 januari 2022.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten voor: uw originele taskera, kopieën van de taskera's van uw vader en grootvader, foto's en video's van uw grootvader, twee dreigbrieven en twee originele contracten.

Op 5 april 2023 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep tegen die beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en legde daarbij nog een arbeidsovereenkomst, loonbrieven, een bewijs van gevolgde taallessen, foto's van uzelf en uw vriendin en foto's van uzelf op school voor. Ter terechtzitting verklaart u dan ook dat u ondertussen Nederlands heeft geleerd, beroepsactief bent in België en dat u door uw scholing in België in contact bent gekomen met een manier van leven die u voordien niet kende. U zou beschikken over een ruim netwerk van kennissen en dergelijke en een relatie hebben met een Belgische vrouw van Afrikaanse afkomst waarvan niet kan worden verwacht dat u deze zou verhullen of trachten verborgen te houden in geval van terugkeer naar Afghanistan. Hierdoor was de RvV van oordeel dat er verder onderzoek nodig was en werd de beslissing van het CGVS op 9 januari 2025 vernietigd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, heeft of een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid is aangetast door uw verklaringen over uw leeftijd. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 13 januari 2022 stelde u immers te zijn geboren op 31 januari 2005 en minderjarig te zijn (Registreren Verzoek om Internationale Bescherming (VIB)). Aan deze verklaring kan echter geen geloof worden gehecht, want na medisch onderzoek werd uw geboortjaar aangepast naar 1

januari 1999. Uit de bijgevoegde beslissing van de Dienst Voogdij van 1 maart 2022 staat dat u de dag van het medisch onderzoek op 26 januari 2022 ouder was dan 18 jaar, waarbij 23 jaar een minimum leeftijd is. Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. U vreest gedood te worden door de taliban omdat de slagerij van uw familie een contract had met de overheid om hen vlees te verkopen (CGVS d.d. 19.02.2023 (verder CGVS 1), p.13). Uw vader werd hierdoor al sinds uw kindertijd wekelijks telefonisch bedreigd door de taliban (CGVS 1, p.23). Ze vroegen hem de samenwerking stop te zetten en voor hen te werken. Ze vroegen uw vader daarnaast om het vlees van de overheid te vergiftigen (CGVS 1, p.24). Een jaar voor de machtsovername ontving uw vader in één maand tijd verschillende dreigbrieven (CGVS 1, p.26). Ook werd uw grootvader ontvoerd door de taliban en overleed hij kort na zijn vrijlating (CGVS 1, p.29). Er dient echter te worden vastgesteld dat uw verklaringen gekenmerkt worden door verscheidene onaannemelijkheden en merkwaardigheden, waardoor het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan uw asielrelaas en uw vrees. Vooreerst kunnen er bedenkingen worden gemaakt bij uw profiel als slager en het contract dat uw familie met de overheid had. Zo kon u enkel vage beschrijvingen geven over de slagerij van uw familie. U kon enkel zeggen dat de slagerij heel mooi en in een grote container was en dat er verschillende soorten vlees in hingen (CGVS 1, p.11-12). Telkens wanneer gevraagd werd om de winkel te beschrijven, vertelde u over de winkels en de omgeving in de buurt (CGVS 1, p.11-12). Daarnaast had u helemaal geen informatie over hoe het momenteel met de slagerij is (CGVS 1, p.9). U gaf aan dat jullie alles losgelaten hadden en geen informatie hadden over wat er gebeurd is met de slagerij (CGVS 1, p.9). Dit is opmerkelijk aangezien uit uw verklaringen algemeen duidelijk werd hoe belangrijk de slagerij voor u en uw familie was. Er zou hierdoor verwacht kunnen worden dat u meer interesse zou hebben in de huidige situatie van jullie slagerij. Over het contract dat uw familie al jaren met de overheid had, kon u verschillende elementen niet toelichten. De overheid zou jullie het contract aangeboden hebben omdat jullie een mooie winkel hadden en enkel kalfsvlees verkochten (CGVS 1, p.13). U kon niet zeggen sinds wanneer jullie het contract hadden, enkel dat jullie het hadden sinds dat u klein was (CGVS 1, p.13). U wist verder niet wie jullie contactpersoon binnen de overheid was, maar gaf wel aan dat het in het contract vermeld stond (CGVS 1, p.14). Ook voor wie of wat het vlees precies bestemd was, wist u niet (CGVS 1, p.15). In het contract staat nochtans vermeld dat het contract werd afgesloten met de politie van Laghman. Ondanks dat het contract met de overheid de reden van jullie problemen met de taliban was, kon u hier bijzonder weinig informatie over geven. Aangezien u verklaarde mee in de slagerij van uw vader gewerkt te hebben en het contract er bovendien al was sinds uw kindertijd, mag er verwacht worden dat u hier meer van op de hoogte zou zijn. Ten tweede is de keuze van de taliban om uw vader de opdracht te laten uitvoeren en de manier waarop de taliban met de hele situatie omging niet aannemelijk. U verklaarde dat uw vader al sinds uw kindertijd door de taliban bedreigd werd omwille van het contract met de overheid (CGVS 1, p.23). Uw vader werd wekelijks opgebeld en bedreigd door de taliban. Tijdens deze telefoontjes werd uw vader gevraagd om de samenwerking met de overheid stop te zetten en in de plaats daarvan met hen samen te werken. Ze vroegen hem ook meerdere keren om het vlees van de overheid te vergiftigen (CGVS 1, p.24). Het is opmerkelijk dat de taliban uw vader vroeg om zijn samenwerking met de overheid stop te zetten, maar hem daarna juist wilde inschakelen omwille van zijn diensten voor de overheid. Het is verder hoogst merkwaardig dat de taliban jaren aan een stuk probeerde om uw vader de opdracht voor hen te laten uitvoeren. U maakte duidelijk dat uw vader de vraag van de taliban om samen te werken en het vlees te vergiftigen telkens opnieuw weigerde (CGVS 1, p.24). Toch bleef de taliban hem wekelijks contacteren en stelden ze hem telkens opnieuw de vraag om gif in het vlees van de overheid te mengen (CGVS 1, p.24). Het is niet aannemelijk dat de taliban deze vraag aan uw vader bleef stellen terwijl hij telkens weigerde. De taliban was verder duidelijk op de hoogte van het feit dat uw vader een contract had met de overheid (CGVS 1, p.24). Ze hadden uw vader, zowel telefonisch als via brieven, meermaals gevraagd om zijn samenwerking met de overheid stop te zetten (CGVS 1, p.23-24). Het lijkt het CGVS sterk dat de taliban het risico zou nemen om uw vader de opdracht te laten uitvoeren terwijl het zo duidelijk was dat zijn loyaliteit bij de overheid lag. Bovendien gaf u ook aan dat verschillende personen uit uw dorp pro-taliban waren (CGVS 1, p.20). Het is niet waarschijnlijk dat de taliban jaren aan een stuk uw vader, die loyaal was aan de overheid en de opdracht telkens weigerde, zouden vragen om de opdracht uit te voeren terwijl er verschillende personen in uw dorp pro-taliban waren. Daarnaast is het opmerkelijk dat, ondanks de jarenlange weigeringen van uw vader, de taliban pas in het laatste jaar voor uw vertrek voor het eerst actie ondernamen tegen zijn ongehoorzaamheid en uw grootvader ontvoerden (CGVS 1, p.29). Deze ontvoering vermeldde u overigens niet bij de DVZ (Vragenlijst CGVS). U geconfronteerd met deze vaststelling, bevestigt u dat u niets over de ontvoering hebt vermeld omdat het u niet werd gevraagd. Er mag echter wel van een verzoeker verwacht worden dat hij alle relevante feiten of kernelementen van zijn relaas ter sprake brengt bij de DVZ. Dat u dit niet spontaan deed en u evenmin een geronde verklaring kunt geven voor de omissie, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Hoe dan ook slaagt u er niet in een verklaring te geven voor het laattijdige optreden van de taliban tegen uw vader. Wanneer u werd gevraagd waarom de taliban zolang gewacht had voordat er enige actie werd ondernomen, antwoordde u dat u het ook niet wist (CGVS 1, p.32). Bovendien lieten de taliban uw grootvader ook gewoon terug vrij na een tussenkomst van ouderen (CGVS 1, p.31). Dit terwijl uw vader nog steeds weigerde om de opdracht van de taliban uit te voeren (CGVS 1, p.30). Daarnaast lijkt het bijzonder onwaarschijnlijk dat de taliban na uw grootvaders vrijlating alsnog zou eisen dat uw vader zijn samenwerking met de overheid zou stopzetten of de opdracht zou uitvoeren. Toen uw grootvader ontvoerd

werd, had uw vader de taliban al laten weten dat hij zijn best zou doen om zijn macht te gebruiken om uw grootvader vrij te krijgen (CGVS 1, p.30). Uw vaders loyaliteit aan de overheid bleek al die jaren onvermurwbaar. Bijkomend blijkt nergens uit uw verklaringen dat de taliban na uw grootvaders overlijden behalve bedreigingen nog verdere stappen zette tegen uw vader om hem tot het uitvoeren van de opdracht aan te zetten of om hem te straffen voor zijn ongehoorzaamheid (CGVS 1, p. 34-35). Ten slotte is de manier waarop de taliban uw vader vroegen om de opdracht uit te voeren niet aannemelijk. Uw vader werd wekelijks door de taliban gebeld, maar geen enkele keer zouden ze duidelijk uitgelegd hebben hoe de opdracht moest worden uitgevoerd (CGVS 1, p.25). De taliban zou uw vader gezegd hebben dat hij het gif in het vlees moest mengen en tegen de overheid moest zeggen dat hij het niet gedaan had, maar wel de persoon die het vlees vervoerde (CGVS 1, p.24). Op de vraag hoe jullie aan het gif moesten geraken, antwoordde u dat uw vader het zelf moest kopen (CGVS 1, p.25). Het is onwaarschijnlijk dat de taliban uw vader de vrijheid zou gegeven hebben om het gif zelf te kopen. Zeker nadat hij de opdracht al meermaals geweigerd had (CGVS 1, p.25). Dit alles toont aan dat de houding van de taliban noch doortastend noch consistent is. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen en uw vrees. Verder wordt uw vrees ondermijnd door de manier waarop uw vader met de bedreigingen omging. Ondanks de wekelijkse bedreigingen van de taliban waarin ze uw vader zeiden dat ze problemen voor hem zouden maken als hij niet zou doen wat ze van hem vroegen, weigerde hij elke keer om hun orders op te volgen (CGVS 1, p.24). Uw vader veranderde een aantal keer van simkaart om te vermijden dat de taliban hem zou blijven contacteren, maar dit hielp niet. Omdat jullie een slagerij hadden, werden jullie contactgegevens snel verspreid waardoor de taliban telkens jullie telefoonnummer in handen kreeg (CGVS 1, p.23). Op de vraag of uw vader geen schrik had om de samenwerking met de taliban te weigeren, antwoordde u dat jullie schrik hadden van de taliban en dachten dat ze jullie op een dag zouden neerschieten (CGVS 1, p.25). U haalde hierbij het voorbeeld aan van een persoon die op zijn motorfiets neergeschoten en vermoord werd door de taliban (CGVS 1, p.25). Wanneer u gevraagd werd waarom uw vader de samenwerking met de overheid dan niet stopzette, antwoordde u dat het jullie eigen overheid en mensen waren. U zei: "Als wij niet met de overheid zouden werken, wie gaat dan werken?" Deze verklaring is echter onvoldoende. Het is niet geloofwaardig dat uw vader, ondanks dat jullie bang waren om gedood te worden door de taliban, er toch voor koos om het contract met de overheid verder te zetten. Daarbovenop gaf u aan dat het om een jaarlijks contract ging en dat de overheid uw vader de mogelijkheid gaf om dit contract vrijblijvend te beëindigen (CGVS 1, p.26). Zelfs toen de taliban uw vader opbelde om hem te zeggen dat ze zijn vader, uw grootvader, ontvoerd hadden en hem vroegen om het vlees van de overheid te vergiftigen in ruil voor uw grootvader bleef uw vader het contract verderzetten en de opdracht weigeren (CGVS 1, p.30). U gaf aan dat uw vader bang was dat uw grootvader vermoord zou worden, maar toch besliste om vlees aan de overheid te blijven verkopen (CGVS 1, p.32). Uiteindelijk zou uw grootvader, een aantal dagen na zijn vrijlating, ook overlijden (CGVS 1, p.33). Uw vader zijn schrik werd dus werkelijkheid. Toch blijft hij, ook nadat uw grootvader overleden was, het contract met de overheid verderzetten (CGVS 1, p.33). Ook na de dood van uw grootvader werd uw vader nog opgebeld en bedreigd door de taliban (CGVS 1, p.34). Opnieuw zei uw vader tegen de taliban dat hij nooit iets verkeerd zou doen tegen de overheid (CGVS 1, p.34). Het is niet aannemelijk dat zelfs nadat uw grootvader ontvoerd werd door de taliban uw vader zo openlijk tegen de taliban durfde in te gaan en het contract met de overheid bleef verderzetten. Zelfs ondanks het feit dat hij vreesde voor zijn familie (CGVS 1, p.32). U gaf daarnaast ook aan dat jullie een goed leven en een goede zaak hadden (CGVS 1, p.33). Jullie verkochten ook vlees aan gewone burgers en verdienden hier voldoende mee (CGVS 1, p.13). Uw vader hoefde het contract dus ook niet verder te zetten vanwege financiële redenen. Ten slotte is het merkwaardig dat jullie pas zes maanden na de dood van uw grootvader beslisten om Afghanistan te verlaten. Op de vraag waarom u en uw vader niet eerder gevlucht zijn, antwoordde u dat jullie daar op dat moment een mooi leven en een goede zaak hadden (CGVS 1, p.33). Dit staat haaks op uw verklaringen over de ontvoering van uw grootvader, zijn dood en de wekelijkse bedreigingen die uw vader van de taliban ontving. Ten slotte ondermijnt ook de manier waarop u met de bedreigingen omging uw vrees. U gaf aan dat jullie drie dreigbrieven van de taliban ontvingen (CGVS 1, p.26). Wanneer u werd gevraagd wanneer jullie de dreigbrieven ontvingen, antwoordde u dat u het niet weet omdat u niet naar school bent gegaan (CGVS 1, p.26). U zei ook dat uw vader u onderweg naar Iran vertelde over de dreigbrieven, maar u niet zei wanneer hij ze gekregen had (CGVS 1, p.27). U zou er ook niet naar gevraagd hebben (CGVS 1, p.28). Wanneer u werd gevraagd of u de brieven door iemand had laten voorlezen om te achterhalen wanneer uw vader ze ontvangen had, antwoordde u dat u het aan niemand gevraagd had (CGVS 1, p.28). U vroeg enkel aan uw maternale nonkel om de dreigbrieven naar u door te sturen (CGVS 1, p.28). Uw oom stuurde u de tweede en de derde dreigbrief op. In de dreigbrieven staat te lezen hoe de taliban u en uw vader waarschuwden dat jullie gezocht werden omdat jullie weigerden om de samenwerking met de overheid te stoppen en hun vlees te vergiftigen. Wanneer de taliban jullie zouden vinden, zouden ze jullie arresteren en vermoorden. Uw maternale oom zou u gezegd hebben dat er in de dreigbrieven stond dat uw vader bedreigd werd om iets in het vlees te mengen (CGVS 1, p.29). Maar verder kon u zelf niet zeggen wat er precies in de dreigbrieven stond (CGVS 1, p.29). Er kan verwacht worden dat wanneer u of uw familie bedreigd wordt u, op z'n minst, probeert om te weten te komen wat de bedreigingen precies inhouden en van wanneer ze dateren. Uw onwetendheid hierover duidt op een gebrek aan interesse. U gaf duidelijk aan dat u en uw vader tijdens jullie reis richting Iran praatten over jullie situatie (CGVS 1, p.26). Maar toch bleven verschillende van uw verklaringen, onder andere die in verband met de situatie na

het overlijden van uw grootvader, vaag. Nochtans had u onderweg naar Iran duidelijk de mogelijkheid om ervoor te zorgen dat uw vader u van alles op de hoogte bracht (CGVS 1, p.26). Zo kon u niet zeggen of uw vader na het overlijden van uw grootvader geprobeerd had om het contract met de overheid stop te zetten (CGVS 1, p.35). U gaf aan dat u daar geen informatie over hebt (CGVS 1, p.35). Wanneer u werd gevraagd wanneer de taliban voor het laatst contact met jullie opnam, antwoordde u dat u dat niet weet en dat uw vader u dit nooit verteld had (CGVS 1, p.35). U zou er ook niet naar gevraagd hebben (CGVS 1, p.35). Opnieuw kan er verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van deze informatie of op z'n minst geprobeerd zou hebben om hiervan op de hoogte te geraken. Er mag vanuit worden gegaan dat u zich meer geïnformeerd zou hebben in verband met uw eigen veiligheid en die van uw familie. Deze vaststellingen doen opnieuw afbreuk aan uw vrees.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen slaagde u er niet in uw problemen met de taliban aannemelijk te maken.

De documenten die u hieromtrent voorlegt, kunnen bovenstaande vaststellingen niet in een ander daglicht plaatsen. De originele taskera van uzelf en de kopieën van de taskera's van uw vader, uw grootvader ondersteunen hoogstens uw verklaringen over (bepaalde aspecten van) uw identiteit, uw familie, uw plaats van herkomst en uw nationaliteit. Deze laatste elementen worden in deze beslissing niet in twijfel getrokken. Daarnaast kan het CGVS moeilijk uit de foto's en video's met betrekking tot uw overleden grootvader afleiden dat de overleden persoon op het beeldmateriaal daadwerkelijk uw grootvader is. Op de video's die u voorlegde is de begrafenis van een persoon te zien en hoe deze persoon door verschillende mensen wordt rondgedragen. Echter, wordt uit deze video's ook niet duidelijk over wie en wat het gaat. Op de foto's is de overleden persoon evenmin goed herkenbaar. U geeft hier opnieuw geen bewijs dat het hier daadwerkelijk om uw grootvader gaat noch in welke omstandigheden hij overleden zou zijn. Er kan daarnaast op geen enkele manier worden vastgesteld op welke plaats, welk tijdstip en in welke precieze omstandigheden de foto's en video's genomen werden. Bovendien moet worden benadrukt dat aan privé-foto's en een privé-video geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt getoond. De kopieën van de twee dreigbrieven die u voorlegde werden hierboven al inhoudelijk besproken. Daarnaast mag niet vergeten worden dat Afghaanse documenten in het algemeen weinig bewijswaarde hebben. Ze hebben hierdoor slechts een zeer beperkte waarde bij het ondersteunen van het asielrelaas. Zo blijkt het bijzonder moeilijk om echte van valse Afghaanse documenten te onderscheiden. Daarnaast worden er vervalste talibanbrieven verkocht aan verzoekers om internationale bescherming en hun asielrelaas te ondersteunen. Ook de door u neergelegde documenten, zoals de dreigbrieven en de contracten, kunnen vervalst zijn of enkel en alleen opgesteld zijn met het oog op uw verzoek om internationale bescherming.

Tijdens een tweede persoonlijk onderhoud werd er ingegaan op uw beweerde verwestering, uw leven in België en uw relatie. Echter, liet u na in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent of als verwesterd zal worden beschouwd bij terugkeer. Over uw leven in België verklaart u dat u hier taalcursussen volgde, hier blijft bent, overdag werkt en 's avonds sport en dat u twee dagen per week Nederlands studeert (CGVS d.d. 16.05.2025 (verder CGVS 2), p.3). In uw vrije tijd gaat u dan weer naar een discotheek of het zwembad (ibid.). Echter is, zoals ook in het arrest van de RvV al werd opgemerkt, het volgen van taallessen en het werken in België lovenswaardig, maar niet van dien aard om te leiden tot de vaststelling dat u vervolging dient te vrezen wegens een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering. Waar u tijdens de terechtzitting verklaart dat u in België gebruik maakt van de mogelijkheden tot scholing waardoor u in contact bent gekomen met een leven dat u daarvoor niet kende, blijkt uit het tweede persoonlijk onderhoud dat u in België enkel taallessen volgt (CGVS 2, p.3-4, 12). Er dient benadrukt dat de door u gevolgde taallessen en uw werkzaamheden de inspanningen weergeven die u heeft gedaan om zich in de Belgische samenleving te integreren. Echter, toont u hiermee niet aan dat u dermate verwesterd bent dat u zich niet meer zou kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, dan wel dat u als dusdanig zal worden gepercipieerd. Zoals ook bij de RvV werd opgemerkt, volstaat het verwijzen naar scholing en tewerkstelling daartoe niet. In casu kan uit de aangebrachte elementen niet worden afgeleid dat u zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan uw identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in uw hoofd zou kunnen worden vastgesteld. Het tegendeel wordt door u alleszins niet in concreto aannemelijk gemaakt. Dat u het Nederlands tot op bepaalde hoogte machtig bent, maakt verder nog niet dat u uw moedertaal niet meer zou beheersen. Dit wordt ook duidelijk uit het persoonlijk onderhoud dat doorging in het bijzijn van een tolk Pashtou. De werkcontracten, bewijzen van tewerkstelling (zie groene map, stuk 13) en de documenten en certificaten van de Nederlandse taallessen die u volgde (zie groene map, stuk 14) bewijzen ook enkel dat u in België werkzaam bent en hier taallessen volgde. Ze tonen niet aan dat u hierdoor dermate verwesterd bent waardoor u zich niet meer zou kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, dan wel dat u als dusdanig zal worden gepercipieerd.

Verder verklaart u dat het bij een terugkeer naar Afghanistan moeilijk zou zijn om u terug aan te passen omdat u houdt van vrijheid (CGVS 2, p.7). Gevraagd wat u hier specifiek mee bedoelt, verklaart u dat u in Afghanistan uw mening niet mag geven over religieuze leiders of de beslissingen die ze nemen, u niet in contact mag komen met meisjes en dat er in Afghanistan geen vrouwenrechten zijn en meisjes er bijvoorbeeld niet mogen studeren, niet alleen naar buiten mogen, niet mogen werken en hun eigen leven niet zelf kunnen opbouwen (ibid.). U verklaart dat iedereen gewoon een mens is en dat het niet uitmaakt welk geslacht iemand heeft en iedereen op alles recht zou moeten hebben (CGVS 2, p.7-8). U verklaart verder ook dat u tijdens uw periode in België geleerd heeft dat mensen gewoon hun problemen kunnen oplossen door te praten met elkaar en dat een man een relatie mag hebben met een man en een vrouw een relatie mag hebben met een vrouw (CGVS 2, p.9). Gevraagd waarom u zich hierdoor niet terug zou kunnen aanpassen in Afghanistan zegt u enkel dat u daar die vrijheid niet hebt, zeker niet na de veranderingen in uw leven in België (CGVS 2, p.10). Wanneer u dan nog wordt gevraagd naar die concrete veranderingen, verwijst u naar uw eerdere verklaringen en zegt u dat u het dan heeft over vrouwenrechten, gelijkenis in een relatie, een man die een relatie mag hebben met een man en ook omgekeerd en dat mensen het recht hebben om een eigen partner te kiezen (ibid.). Wanneer er dan wordt gepeild naar hoe bovenstaande veranderingen zich uitten in uw dagelijkse leven zegt u enkel dat u zich hier gelukkig voelt, een vrij persoon bent geworden en beslissingen kan maken in uw leven (ibid.). U geeft ook aan dat u met niemand over deze onderwerpen sprak, maar dat deze gewoon, na een aantal maanden in België, in uw hoofd zaten (CGVS 2, p.9). Echter, maakt u hiermee onvoldoende concreet aannemelijk dat de sociale omgang tussen mannen en vrouwen, gendergelijkheid, gelijke rechten voor LGBTQIA+ personen, het recht op vrije meningsuiting en religieuze vrijheid overtuigingen vormen die een fundamenteel onderdeel uitmaken van uw identiteit en morele integriteit of gebaseerd zijn op een politieke overtuiging en dat deze bijzonder belangrijk is om uw identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van u mag worden verwacht dat u dit opgeeft. Bovendien dient rekening gehouden te worden met de positie van de man binnen de patriarchale Afghaanse maatschappij. Mannen genieten op dit vlak veel meer vrijheden dan vrouwen binnen de Afghaanse samenleving.

U verklaart verder dat u in België uw geloof niet langer praktiseert en dat u dit in Afghanistan ook niet wilt doen (CGVS 2, p.6-7). U benadrukt wel dat u nog steeds gelovig bent, maar gewoon niet praktiserend (CGVS 2, p.6, 13). Wanneer hierover wordt doorgevraagd, wordt duidelijk dat u voornamelijk omwille van praktische redenen uw geloof niet meer praktiseert. Zo stelt u dat u het hier gewoon geworden bent en dat u zich vooral op uw werk wilt focussen (CGVS 2, p.8-9). U verklaart dat u het niet meer belangrijk vindt om bijvoorbeeld te bidden en te vasten omdat u er niet meer in geïnteresseerd bent (CGVS 2, p.9). U geeft dus op geen enkele wijze aan dat uw beslissing om niet meer te bidden en te vasten het gevolg is van een veranderende geloofsopvatting en dat u zich in geval van terugkeer niet meer op de daar heersende religieuze gebruiken zou kunnen toelagen. U geeft zelf ook aan dat u uw religie en haar regels in Afghanistan normaal vond (CGVS 2, p.13). U toont hiermee bijgevolg evenmin aan dat u niet langer in staat zou zijn om zich aan te passen aan de Afghaanse waarden en normen, noch dat er in uw hoofd sprake is van gedrag dat is gebaseerd op een religieuze overtuiging en dat deze bijzonder belangrijk is om uw identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van u mag worden verwacht dat u dit opgeeft.

U slaagt er dan ook niet in geloofwaardig te maken dat u zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan uw identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in uw hoofd zou kunnen worden vastgesteld. Het tegendeel wordt door u alleszins niet in concreto aannemelijk gemaakt.

Verder kan u niet aannemelijk maken dat u momenteel een relatie heeft met een Belgische vrouw. Zo blijven uw verklaringen over uw vriendin en jullie relatie oppervlakkig. U zegt enkel dat ze Belgisch is, alleen in Antwerpen woont, in een hotel werkt, 26 jaar is en dat jullie elkaar leerden kennen in een discotheek in Gent (CGVS 2, p.4-5). Ondanks dat jullie elkaar al iets meer dan twee jaar kennen en al een jaar een relatie hebben, weet u niet wat haar achternaam is en blijft u zeer oppervlakkig wanneer er u gevraagd wordt om over haar te vertellen (ibid.). U verklaart enkel dat ze alleen woont in haar eigen huis, dat haar familie amper op bezoek komt en dat u daar veel op bezoek gaat (CGVS 2, p.5). U kan niet zeggen in welke discotheek jullie elkaar leerden kennen en gevraagd wat voor werk ze doet, zegt u enkel dat ze ergens in een hotel werkt in de buurt van haar woonplaats (CGVS 2, p.4-5). Verder verklaart u dat uw vriendin niet gelovig is, maar zegt u ook dat jullie nooit over religie of over Afghanistan spreken (CGVS 2, p.7-8). Gevraagd over wat jullie dan wel spreken, antwoordt u opnieuw oppervlakkig dat jullie over het werk spreken, wat jullie precies doen en dat uw vriendin graag een eigen zaak zou starten (CGVS 2, p.8). Ook over de manier waarop jullie besloten om een relatie te starten, blijft u oppervlakkig en zegt u enkel dat jullie na een jaar tegen elkaar zeiden dat jullie verliefd waren en dan een relatie begonnen (ibid.). Verder is het merkwaardig dat u slechts twee foto's van u en uw vriendin samen kan voorleggen (zie groene map, stuk 15). Uw verklaring dat u veel foto's had, maar dat deze verloren zijn omdat uw gsm opnieuw geïnstalleerd moest worden, is niet afdoende (CGVS 2, p.11). Aangezien uit het arrest van de RvV duidelijk blijkt dat uw relatie één van de redenen is waar meer onderzoek naar nodig was, kan van u verwacht worden dat u geprobeerd zou hebben om meer bewijs van uw relatie te verkrijgen. U had bijvoorbeeld aan uw vriendin kunnen vragen of zij nog meer foto's had

van jullie samen. Bovendien kunnen de drie foto's die u voorlegt niet bevestigen dat u een relatie heeft met de persoon op de foto's. Op de foto's is gewoon te zien hoe u naast een vrouw op de trein zit en op één foto heeft u uw arm om haar geslagen (CGVS 2, p.4 + zie groene map, stuk 15). Naast het feit dat hieruit niet kan worden afgeleid dat jullie een relatie hebben, moet ook worden benadrukt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt getoond. Zeker aangezien u slechts drie foto's kan voorleggen om een relatie van een jaar aan te tonen. Ter volledigheid moet bovendien worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat in het arrest van de RvV staat te lezen dat u een relatie heeft met een Belgische vrouw van Afrikaanse afkomst, maar dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart dat u een relatie heeft met een Belgische vrouw en dat zij niet van Afrikaanse afkomst is (CGVS 2, p.10-11). Volgens u zou het om een misverstand gaan (CGVS 2, p.11). Ook moet er nog worden opgemerkt dat er u aan het einde van uw tweede persoonlijk onderhoud gevraagd wordt om nog foto's en andere bewijzen van uw relatie aan het CGVS te bezorgen. Echter, mocht het CGVS tot op heden enkel nog de drie foto's met uw vriendin ontvangen die u ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud al liet zien (CGVS 2, p.4). U stuurde geen verdere foto's, documenten of informatie meer door om uw relatie te staven.

Bovenstaande elementen hebben dan ook een negatieve invloed op de geloofwaardigheid van uw relatie. Aangezien uit het arrest van de RvV duidelijk blijkt dat er meer onderzoek nodig was naar uw relatie en dit ook aan het begin van uw tweede persoonlijk onderhoud wordt duidelijk gemaakt (CGVS 2, p.2), kan bovendien van u verwacht worden dat u meer uitgebreid en doorleefd over uw relatie zou verteld hebben.

Vervolgens verklaart u nog dat u verschillende Belgische vrienden heeft die u in een discotheek in Gent leerde kennen (CGVS 2, p.7). Wanneer u wordt gevraagd wie uw Belgische vrienden precies zijn, verklaart u enkel dat u met hen bevriend bent op Facebook en WhatsApp, maar dat u zeer slecht bent met namen omdat het moeilijke namen zijn (CGVS 2, p.9). U geeft uiteindelijk vier namen (CGVS 2, p.9-10). U legt ook vier foto's voor waarop u te zien bent met een vrouw van Afrikaanse afkomst (zie groene map, stuk 16). U verklaart dat zij een vriendin is (CGVS 2, p.10) en toont nog een foto op uw gsm waarop u te zien bent met een man en vrouw waarmee u op school zat (CGVS 2, p.4). Zoals hierboven al wordt opgemerkt kan er geen bewijswaarde worden toegekend aan privé-foto's daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt getoond. Wanneer u dan gevraagd wordt om uw Facebook profiel te tonen, blijkt dat u zo goed als enkel bevriend bent met Afghaanse personen (CGVS 2, p.10 + zie blauwe map, stuk 3). Wanneer u gevraagd wordt of u dan niet met uw Belgische vrienden bevriend bent op Facebook toont u profielen van personen waarmee u samenwerkt, maar waarmee u niet bevriend bent (CGVS 2, p.10). Het zijn enkel profielen die door Facebook aan u worden voorgesteld als personen die u misschien kent, maar waar u nog niet bevriend mee bent (ibid.). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, zegt u plots dat u met hen enkel contact hebt via Messenger en ze niet tussen uw vriendenlijst staan (CGVS 2, p.11-12). Echter, is deze verklaring niet afdoende aangezien u eerder zei dat u op Facebook bevriend bent met uw Belgische vrienden en u pas wanneer blijkt dat dit niet het geval is, verklaart dat u enkel via Messenger met hen contact hebt (CGVS 2, p.9). Ook moet worden opgemerkt dat u op Facebook niet bevriend bent met uw vriendin (CGVS 2, p.12 + zie blauwe map, stuk 3). Uw verklaring dat dit zo is omdat u wilt vermijden dat mensen uit uw land dit zouden kunnen zien en uw vrienden haar zouden proberen contacteren is merkwaardig (CGVS 2, p.12) aangezien u eerder verklaart dat zelfs uw ouders op de hoogte zijn van jullie relatie en hier geen problemen mee hebben (CGVS 2, p.5).

Ten slotte geeft u aan dat u in België naar discotheken gaat, een beetje drinkt en u zich hier ook anders kleedt (CGVS 2, p.8-9). Echter, toont u niet aan dat uit uw loutere alcoholconsumptie, feestgedrag en kledingstijl zou blijken dat u dermate verwesterd bent dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om terug te keren naar en u opnieuw aan te passen aan de Afghaanse samenleving. Er dient te worden opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat een verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan stopt met het nuttigen van alcohol. Het loutere gegeven dat u zou moeten stoppen met het nuttigen van alcohol, kan, te meer nu het algemeen geweten is dat het nuttigen van alcohol slecht voor de gezondheid is, in het geheel niet worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Bovendien geeft u zelf ook aan dat u maar een klein beetje drinkt (CGVS 2, p.9).

Er dient geconcludeerd dat u er niet in slaagt geloofwaardig te maken dat u zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan uw identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in uw hoofde zou kunnen worden vastgesteld. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u enkel een voorkeur heeft voor een westerse levensstijl zonder dat uw gedachtengoed fundamenteel veranderd is.

Daarenboven is het belangrijk te benadrukken dat u pas op 22-jarige leeftijd Afghanistan verliet, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Zo verklaart u bijvoorbeeld dat u in Afghanistan de regels van uw religie volgde en dit

normaal vond (CGVS 2, p.13). Er kan dus worden gesteld dat u bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van drie jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij een terugkeer.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de

luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk

zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw werkcontracten, attesten van tewerkstelling, de documenten en certificaten i.v.m. de door u gevolgde taallessen, de twee foto's van u samen met de vrouw waarmee u een relatie zou hebben en de vier foto's van u samen met een vriendin werden hierboven al besproken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev_en_de_EUAA_Afghanistan_Country_Focus_van_november_2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dierdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou

worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Voor wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft

2.1 Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht "door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling".

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen.

2.2 Op 13 oktober 2025 heeft mr. RAJA per J-BOX aan de Raad medegedeeld dat zij niet meer over een mandaat beschikt. Gelet op de opmerkingen van deze raadsman, het voorafgaande bericht per J-BOX en het feit dat er voor verzoekende partij door een ander raadsman nog een verzoekschrift neergelegd werd bij de Raad (gekend onder RvV 348 756) ten aanzien van de beslissing van het CGVS van 29 augustus 2025, geeft verzoekende partij geen blijk van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar beroep.

De volgehouden belangstelling voor en het belang bij het ingediende beroep moeten bestaan in hoofde van verzoekende partij zelf. Gelet op het voorgaande, besluit de Raad dat in hoofde van verzoekende partij het krachtens artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet vereiste actueel belang bij het onderzoek van onderhavig beroep niet meer bestaat en dat dit beroep bijgevolg onontvankelijk is.

Tot slot merkt de Raad op dat het beroep gekend onder rolnummer RvV 348 756, bij arrest nr. XXX van 4 juni 2026 de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekende partij werd geweigerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend zesentwintig door:

A. DE WILDE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

A. DE WILDE